

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ В КОНТЕКСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ АДМІНІСТРАТИВНОЇ РЕФОРМИ

**Матеріали
Всеукраїнської науково-практичної
інтернет-конференції
(19 червня 2018 р.)**

Умань – 2018

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
УМАНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ САДІВНИЦТВА
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
ПРИ ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ І
ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПУБЛІЧНОГО
УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ
В КОНТЕКСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ
АДМІНІСТРАТИВНОЇ РЕФОРМИ

Матеріали
Всеукраїнської науково-практичної
інтернет-конференції
(19 червня 2018 р.)

Умань
Видавець «Сочінський М. М.»
2018

*Рекомендовано до друку рішенням Вченої ради факультету менеджменту
Уманського національного університету садівництва
(протокол №5 від 21 травня 2018 р.)*

Редакційна колегія:

ПРИЛІПКО С.М. – завідувач кафедри публічного управління та адміністрування Уманського національного університету садівництва, к.е.н. *(відповідальний редактор)*;
ВАСИЛЬЄВА О.І. – професор кафедри публічного управління та публічної служби Національної академії державного управління при Президентові України, д.держ.упр., *(заступник відповідального редактора)*;
ВАСИЛЬЄВА Н.В. – професор кафедри регіонального управління, місцевого самоврядування та управління містом Національної академії державного управління при Президентові України, д.держ.упр. *(заступник відповідального редактора)*;
ГРИЩЕНКО І.М. – професор кафедри публічного управління та менеджменту інноваційної діяльності ННІ післядипломної освіти Національного університету біоресурсів і природокористування України, д.держ.упр. *(заступник відповідального редактора)*;
ТРАНЧЕНКО Л.В. – професор кафедри публічного управління та адміністрування Уманського національного університету садівництва, д.е.н.;
МИТЯЙ О.В. – доцент кафедри публічного управління та адміністрування Уманського національного університету садівництва, к.е.н.;
МОВЧАНЮК А.В. – старший викладач кафедри публічного управління та адміністрування Уманського національного університету садівництва, к.е.н. *(відповідальний секретар)*.

Актуальні питання публічного управління та адміністрування в контексті реалізації адміністративної реформи : матеріали Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції, 19 червня 2018 р. / за заг. ред. С.М. Приліпка, О.І. Васильєвої, Н.В. Васильєвої, І.М. Грищенко. – Умань : Видавець «Сочінський М. М.», 2018. – 326 с.

ISBN 978-966-304-271-8

У матеріалах конференції висвітлені результати наукових досліджень з актуальних питань публічного управління та адміністрування в контексті реалізації адміністративної реформи за тематичними напрямками: «Теоретико-методологічні засади публічного управління та адміністрування», «Актуальні питання державного управління та місцевого самоврядування: проблеми та перспективи», «Соціально-економічна та інвестиційна політика держави в умовах трансформації публічного управління», «Реалізація концепції децентралізації влади в Україні на сучасному етапі розвитку», «Електронне урядування в умовах розвитку інформаційного суспільства».

Для наукових, науково-педагогічних працівників, теоретиків і практиків публічного управління та адміністрування, а також усіх, хто цікавиться питаннями публічного урядування.

УДК 35.07/08

Матеріали конференції друкуються в авторській редакції. За виклад, зміст і достовірність матеріалів відповідають автори. Позиція редакції не завжди може збігатися з точкою зору автора.

ЗМІСТ

1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ	9
Арсенович Л.А. Імідж інститутів сектору безпеки і оборони за кордоном: кращі практики	9
Арпентьева М.Р. Технологии управления современными сообществами	12
Данилів І.Л. Особливості децентралізації у сфері освіти	17
Дубінченко Ю.М. До методологічних проблем публічності в процесах становлення сучасного урядування	18
Заєць Г.П. Партисипативне управління як напрямок підвищення якості трудового життя	20
Зам'ятіна Н.В. Публічне управління як модель організації державного управління в Україні	22
Карковська В.Я. Управління знаннями як ключовий елемент ефективності державного управління	24
Кожушко А.О. Співвідношення понять «зміна» та «інновація» в публічному управлінні, інституціональний вимір	26
Колодійчук А.В. Аналізування підходів до класифікації методів макроекономічного управління	28
Крачун К.М. Проблематика адміністративної відповідальності в Україні та досвід ЄС	30
Лях Ю.І. Публічне адміністрування у процесі суспільної трансформації	33
Мироненко Т.О. Ефективність рішень у публічній політиці	35
Мороз С.А. Елементи системи вищої освіти як об'єкти державного управління її якістю (за результатами аналізу поглядів зарубіжних вчених)	37
Перун І.В. Удосконалення публічного управління як один із напрямів реформування в Україні	39
Подлевська О.М., Яркевич Г.В. Особливості управлінської комунікації в умовах інформаційного суспільства	40
Полунін О.В. Концептуалізація податкового послуху за моделлю «слизького схилу» як орієнтир для діяльності податкової служби	42
Радіонова Л.О. Форми партисіпації громадян в контексті адміністративної реформи	44
Сас Н.М. Базові вимоги до керівників об'єднаних територіальних громад	47
Сердюк О.С. Антагонізм класичної та марксистської економічної думки у питаннях поведінки людини	49
Слюсаренко В.Є. Методи регулювання розвитку трьохстороннього партнерства	51
Тишковська А.С. Досвід зарубіжних країн у сфері захисту інформації в публічному управлінні	53
Томашевська Т.В. Особливості визначення компетенцій політико-управлінської еліти	55
Хрідочкін А.В. Теоретико-методологічні аспекти дослідження проблем публічного адміністрування у сфері інтелектуальної власності	57
Цицюра О.Я. Сутність розвитку адміністративної відповідальності у вітчизняному законодавстві та в законодавстві європейських країн	59
Чорна К.П. Історичний досвід публічного управління на українських теренах: північне причорномор'я як ореал зародження європейської демократії	61
Чукіна І.В. Механізми державного управління: теоретичні підходи до визначення поняття	63

Якименко С.В. Концептуальні засади інновацій у публічному управлінні	66
Ярема О.Р. Мотивація публічних службовців	68
2. АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ТА МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ	70
Багнюк М.А. Актуальні проблеми органів державної влади та місцевого самоврядування при поводженні з твердими побутовими відходами на прикладі Харківської області	70
Безубко Л.В. Вдосконалення надання адміністративних послуг	72
Богашко О.Л. Діалог з громадськістю як критерій ефективності творення державної політики	74
Божко В.М. Вільне володіння державною мовою як загальна кваліфікаційна вимога до державних службовців	76
Бойко О.А. Актуальні питання державного управління у сфері цивільного захисту в контексті реалізації адміністративної реформи	78
Ваганова Л.В. Вплив субвенції з державного бюджету на результати діяльності комунальних підприємств м. Хмельницького	80
Василенко О.П. Особливості комунікації громади з владою	83
Васильєва Н.В. Зарубіжний досвід оподаткування об'єктів нерухомості	85
Вуйченко М.А. Роль аутсорсингових контакт-центрів у розвитку ринку туристичних послуг	87
Газарян С.В. Європейський формат нової служби в органах місцевого самоврядування України	89
Ганущак В.В. Дослідження публічної діяльності та перспектив розвитку районної державної адміністрації	92
Горбань В.Б. Особливості впровадження енергоефективних проектів у закладах охорони здоров'я	93
Горбик В.М. Аспекти превентивної еколого-економічної політики в державному управлінні потенціалом регіонів	95
Гриб В.І. Правові та організаційні проблеми розвитку інноваційного та інформаційного забезпечення державної служби	97
Гринчук Р.І. Мотивація в місцевих органах виконавчої влади	99
Дубінченко Ю.М. Проблеми управлінських стилістик і масштабів відповідальності в публічному управлінні	101
Дяченко М.І. Суть реформи органів місцевого самоврядування	103
Залеський О.М. Інформаційно-аналітична система державного управління	105
Івженко І.Б. Консолідація органів публічного управління та волонтерських рухів у вирішенні питань соціального розвитку в контексті реформ	107
Ігнатенко О.С., Шаповал С.П. Розвиток інфраструктури міста у процесі розбудови сервісно-орієнтованої держави	109
Калашнікова Т.В., Порохняк Н.В. Питання державної підтримки наукових засад розвитку органічного землеробства: регулятивний аспект	111
Кирилюк Д.О. Мотивація трудової діяльності державних службовців	113
Коваленко Г.О. Розвиток внутрішніх ресурсів управлінських кадрів регіону	115
Кутний О.В. Удосконалення організаційної структури Благовіщенського об'єднаного управління пенсійного фонду України Кіровоградської області	117

Лаба І.З. Дослідження управління міським розвитком: проблеми та перспективи	119
Лазорко Л.П. Сучасні мотиваційні технології управління персоналом в органах державного управління	120
Левченко Т.І. Деякі питання добору кадрів до державної служби	122
Лесняк В.Ю. Адміністративно-територіальні аспекти польської моделі співпраці між владою та громадськими організаціями	124
Лифарь А.О. Діяльність органів прокурорського самоврядування: сучасний стан та перспективи	126
Мазур А.О. Сучасний стан та напрями вдосконалення проходження державної служби в Україні в умовах проведення адміністративної реформи	128
Miązek J., Gudź P. Administrowanie finansowe gminy inowrocław na podstawie dochodów budżetu	130
Мокляк Л.В. Проблема активізації місцевих громад в полтавській області	133
Мовчанюк А.В. Бенчмаркінг як інноваційний інструмент державного управління	135
Острроверх Г.Є. Удосконалення механізмів державного управління розвитком залізничної галузі України	137
Паливода Т.В. Стратегія розширення доступу людей з вадами слуху у соціальний простір України	139
Павловська А.О. Сучасні умови функціонування суб'єктів формування та реалізації державної політики на рівні району	140
Первишева Є.А. Здійснення державного управління при видобутку бурштину: проблеми та перспективи	142
Подлевський А.А., Полюхович В.Ф. Проблеми і перспективи розвитку державного управління у сфері малого та середнього підприємництва	144
Полішкевич Л.Д. Актуальні питання взаємодії органів місцевого самоврядування з громадськістю у сфері надання адміністративних послуг	146
Posternak I.M., Posternak S.A. Cstc t-ppr: necessity of innovative technologies in the Odessa	148
Потапов О.М. Трансформація муніципального виборчого законодавства за часів тимчасового уряду	151
Приліпко С.М. Створення обслуговуючих кооперативів безробітними громадянами сільської місцевості на засадах державно-приватного партнерства	153
Пугачевська К.Й. Напрями раціоналізації механізмів регіональної політики держави	155
Самочкіна А.В. Окремі проблеми реалізації прав громадян на інформацію у сфері публічного управління	157
Світовий О.М. Державна служба зайнятості в структурі органів державної влади в Україні	159
Сердюкова О.Є. Механізми організаційного забезпечення інноваційного розвитку території: елементи удосконалення	161
Соколюк К.Ю. Маркетинг в публічному управлінні: теоретичний аспект	163
Сокольська Т.В., Грузинський О.В. Публічне управління системою охорони здоров'я в сільській місцевості в контексті адміністративної реформи	165
Сплавінська А.Ю. Особливості реформування системи надання адміністративних послуг в контексті реалізації принципу прозорості та відкритості	168
Усенко С.Д. Чинники, які впливають на пенсійне забезпечення в Україні	170
Ходзіцька-Іваненко І.С. Удосконалення соціального захисту малозабезпечених верств населення через надання субсидій управлінням праці та соціального захисту населення Оратівської районної державної адміністрації	171

Для розвитку даних сфер економіки необхідно здійснити ряд змін соціальних цінностей, ідеологій, що є одним з головних чинників інституціональних змін. Успішні інституціональні зміни означають як виникнення нових інститутів, так і трансформацію старих, що передбачають наявність відповідного інституціонального підґрунтя, яке можна трактувати як готовність суспільства до створення та функціонування даних інститутів [2].

Формування інституціонального середовища розвинутого ринкового господарства означає змін системи соціальних цінностей і, в першу чергу, спонукальних мотивів поведінки частини суспільства.

Механізм державного регулювання економіки містить багато недоліків, а саме: недостатні зусилля держави для створення сприятливих умов приватному, зокрема малому та середньому бізнесу; розвитку новітньої фундаментальної та прикладної науки, техніки і технології, інноваційних процесів; стримування процесів надмірної міграції робочої сили; пошуку векторів зовнішнього співробітництва, вирішення економіко-екологічних проблем, розмежування сфер влади та бізнесу, а також нагального вирішення політичної ситуації в країні, «вгамування» інтересів олігархічних кланів і груп з концентрованими інтересами. Ефективна роль держави у вирішенні соціально-економічних, екологічних і політичних питань повинна надалі тільки посилюватись, щоб ці питання вирішувались з урахуванням інтересів усього суспільства, а не окремих кланів, політиків та олігархів [3].

Крім того, в Україні мають бути створені економічні, соціальні, правові, організаційні, виховні та інші умови, які сприятимуть покращенню демографічної ситуації та виведенню її з кризового стану. Одним з головних аспектів у цьому випадку є зміцнення інституту сім'ї. Збагачення та збереження шлюбно-сімейних традицій - є важливою умовою подолання демографічної кризи в Україні.

Загалом національна економіка виступає як досягнутий під впливом сукупності факторів цілісний організм, який функціонує за певними законами. Для стабільного розвитку національної економіки нашої держави перш за все необхідним є сприятливе ринкове середовище та ефективна система державного регулювання. Однією з основних причин невдалого розвитку національної економіки України є те, що у державі не створено необхідної упорядкованої нормативно-правової бази та умов для нормального функціонування і конкурентного розвитку підприємницьких структур усіх форм власності та господарювання. На даний час триває складний період державного становлення. Більшість важливих рішень, які заклали основу економічного розвитку української держави, після набуття незалежності часто приймалися спонтанно, без належного обґрунтування та врахування суспільних інтересів. Структура економіки не є стабільною, а постійно змінюється під впливом внутрішніх і зовнішніх чинників. Тобто відбуваються структурні зрушення, що супроводжуються прогресивними чи депресивними змінами в економіці. Унаслідок цього економічний потенціал нашої держави на даний момент є ослабленим, що не дає змогу Україні інтегруватися до світової економіки.

Список використаних джерел

1. Беляєв О. О. Політична економія : навч. посіб. / О. О. Беляєв, А. С. Бебело. – К. : КНЕУ, 2001. – 328 с.

2. Сірко А. В. Економічна теорія. Політекономія : навч. посіб. / А. В. Сірко. – К. : ЦУЛ, 2014. – 416 с.
3. Мочерний С. В. Економічна теорія / С. В. Мочерний, М. В. Довбенко. – К. : Академія, 2004. – 856 с.

Помаза-Пономаренко А. Л.,
к.держ.упр., начальник наукового відділу проблем державної безпеки
навчально-науково-виробничого центру Національного університету
цивільного захисту України

МОВНА ПОЛІТИКА ДЕРЖАВИ: ФУНКЦІОНАЛИ ТА НОВАЦІЇ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Вітчизняна та світова практика показує, що існуючі протиріччя у сфері ефективного соціально-економічного розвитку найбільш доцільно долати, використовуючи цілеспрямовані механізми державного впливу, які відзначаються прогностичністю, мотиваційністю, системністю, наслідковістю й актуальністю. При цьому конкретні механізми такого впливу повинні розроблятися виключно на підставі науково обґрунтованих та методично вивірених теоретичних положень.

Мовна політика є тим функціоналом, що забезпечує соціально-економічний розвиток. Вона становить сукупність засадничих принципів і практичних дій, спрямованих на регулювання суспільних відносин у країні через розвиток мовної системи у певному напрямі. Від мовної політики залежить мовна ситуація у багатомовному суспільстві. Уряд може стимулювати розвиток багатомовності в державі, стримувати і звужувати функціонування мов недержавних націй, нерідко доводячи їх до повного зникнення [3]. Саме така розстановка акцентів у формуванні та реалізації мовної політики нами здійснена не випадково, оскільки вона є тим інструментом, що забезпечує розвиток мовної системи, збереження та передачу історико-культурних традицій і безпеку в суспільстві.

Аналіз сучасного стану функціонування мовної політики в Україні дозволяє стверджувати, що в його межах формуються тенденції щодо синергетичного розвитку такої політики. На жаль, вони подекуди відзначаються не однозначним характером. На наше переконання до них можна віднести, по-перше, прийняття мовної статті Закону України «Про освіту» [1]. А по-друге, пропозицію міністра закордонних справ Павла Клімкіна щодо запровадження на вітчизняних теренах паралельно з кириличною абеткою також латинської [4].

У цьому контексті можемо одразу зауважити, що успішнішим прикладом такого абеткового переходу може служити той, що був здійснений у Сербії, Чехії та Туреччині [4]. Важливо, що в останній країні цей перехід відбувався лише протягом 2 місяців, швидкість і ефективність якого забезпечив політичний режим тодішньої Туреччини – авторитаризм на чолі з Ататюрком. До речі, подібний абетковий перехід започатковано і в Казахстані у 2017 році.

Визначено, що цей перехід триватиме до 2025 року [2]. Уважаємо, що він має всі шанси на успішну реалізацію, зважаючи на наявний у Казахстані політичний режим.

Щодо України, то паралельне функціонування латинської та кириличної абетки в ній може мати неочікуваний ефект для розвитку держави та суспільства. Погоджуємося з головою Українського інституту національної пам'яті В. В'ятровичем, який під таким ефектом розуміє ще одну лінію суспільного розрізнення в Україні, яка ніяк не допоможе спільному руху до Європи [4]. Разом із тим, вихід з цієї ситуації можна знайти, якщо латинську абетку запроваджувати із прив'язкою до певної східноєвропейської, наприклад, польської, чеської або словацької.

Варто зазначити, що в Україні функціонують різні спільноти, які акцентують увагу на застосуванні латинського алфавіту, зокрема, некомерційний проект LATYNKA.TAK. Безперечно, повсюдності набуває використання латинських символів на теренах науки, зокрема під час оформлення списків бібліографії наукових статей, дисертацій, зважаючи на останні нормотворчі нововведення (див. наказ МОН України від 12.01.2017 р. № 40 «Про затвердження Вимог до оформлення дисертації» [1]). Згідно із п. 11 цього наказу «бібліографічний опис списку використаних джерел у дисертації може оформлятися здобувачем наукового ступеня за його вибором з урахуванням Національного стандарту України ДСТУ 8302:2015 «Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання» або одним зі стилів, віднесених до рекомендованого переліку стилів оформлення списку наукових публікацій, наведеного у додатку 3 до цих Вимог.» [1]. У додаток 3 до Вимог до оформлення дисертації (пункт 11 розділу III) міститься «Рекомендований перелік стилів оформлення списку наукових публікацій» а саме:

1. MLA (Modern Language Association) style.
2. APA (American Psychological Association) style.
3. Chicago/Turabian style.
4. Harvard style.
5. Vancouver style тощо [там само].

Отже, реформа української графіки зокрема й мовної політики загалом має бути виваженою, тому обов'язково пройти шлях експертного оцінювання та суспільного обговорення з метою унеможливлення соціальної конфронтації на етапі безпосередньої реалізації та легітимації. Оскільки зачіпає багато сфер суспільного життя та забезпечує їх розвиток і функціонування.

Список використаних джерел:

1. Законодавство // Офіційний веб-сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: <http://rada.gov.ua/>.
2. Казахстан переходить на латинку [Електронний ресурс] // News BBC. Ukraine. – Режим доступу: <http://www.bbc.com/ukrainian/news-41773049>
3. Кулик В. Мовна політика // Політична енциклопедія. Редкол.: Ю. Левенець (голова), Ю. Шаповал (заст. голови) та ін. — К.: Парламентське видавництво, 2011. – С. 461.
4. «Латиниця і гіперлуп»: соцмережі обговорюють ідею Клімкіна [Електронний

Радіонова О.М.,

канд. екон. наук, доцент кафедри туризму та готельного господарства,
Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, Харків

ПРІОРИТЕТИ ЕКОНОМІЧНОЇ ПОЛІТИКИ ОРГАНІВ МІСЦЕВОЇ ВЛАДИ (НА ПРИКЛАДІ М. ХАРКОВА)

Для місцевого самоврядування (як і для державної влади) в Україні сьогодні гострим питанням є, з одного боку, порушення балансу прав і обов'язків, а з другого – відсутність механізмів, які гарантували б спроможність суб'єкта ефективно скористатися наданим правом. Для місцевого самоврядування наслідком цього є те, що економічна слабкість територіальних громад, їхня фінансова залежність від держави змушують місцеву владу орієнтуватися на обслуговування, головним чином, державних інтересів. Без ефективного місцевого самоврядування подальший розвиток України, як демократичної держави з безпечним проживанням та добробутом її громадян, неможливий. Стимулюючим фактором для впровадження нової бюджетної політики є криза житлово-комунального господарства, значні соціальні та економічні проблеми в малих містах, неефективність більшості сучасних українських практик управління розвитком територіальних громад. Важливим елементом системи управління містом є методика поєднання інтересів, думок і дій трьох секторів – місцевої влади, бізнесу та громадськості. Побудова моделі стратегічного управління розвитком міста є ефективним інструментом стимулювання розвитку територіальних громад.

Основними функціями місцевого управління і самоврядування визнаються надання послуг населенню та його представництво. За послугами найбільш поширеним є такий розподіл: вищий рівень здійснює загальне планування і підготовку фахівців, нижчий реально надає послуги. Деякі послуги можуть надаватись приватним секторам. Представництво інтересів місцевої громади втілюється у дотриманні інтересів громади і виконанні ролі центру цієї громади. Один зі способів представництва – визначення владою потреб і бажань громади та пошук шляхів їх задоволення. Все частіше замість надання послуг самостійно, місцева влада вважає себе уповноваженою по послугах й забезпечує задоволення потреб місцевої спільноти шляхом передачі права на послуги відповідним державним, громадським та приватним організаціям.

Пріоритетним напрямком розвитку територіальної громади в Україні, зокрема в м. Харкові, має бути розвиток промисловості та підприємництва, поліпшення інвестиційного клімату задля створення нових робочих місць та поліпшення добробуту населення в цілому. Розглянемо програму соціально-економічного розвитку м. Харкова на 2018-й рік та проаналізуємо, які напрямки в ній є пріоритетними [1].